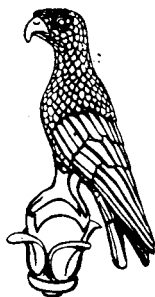

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

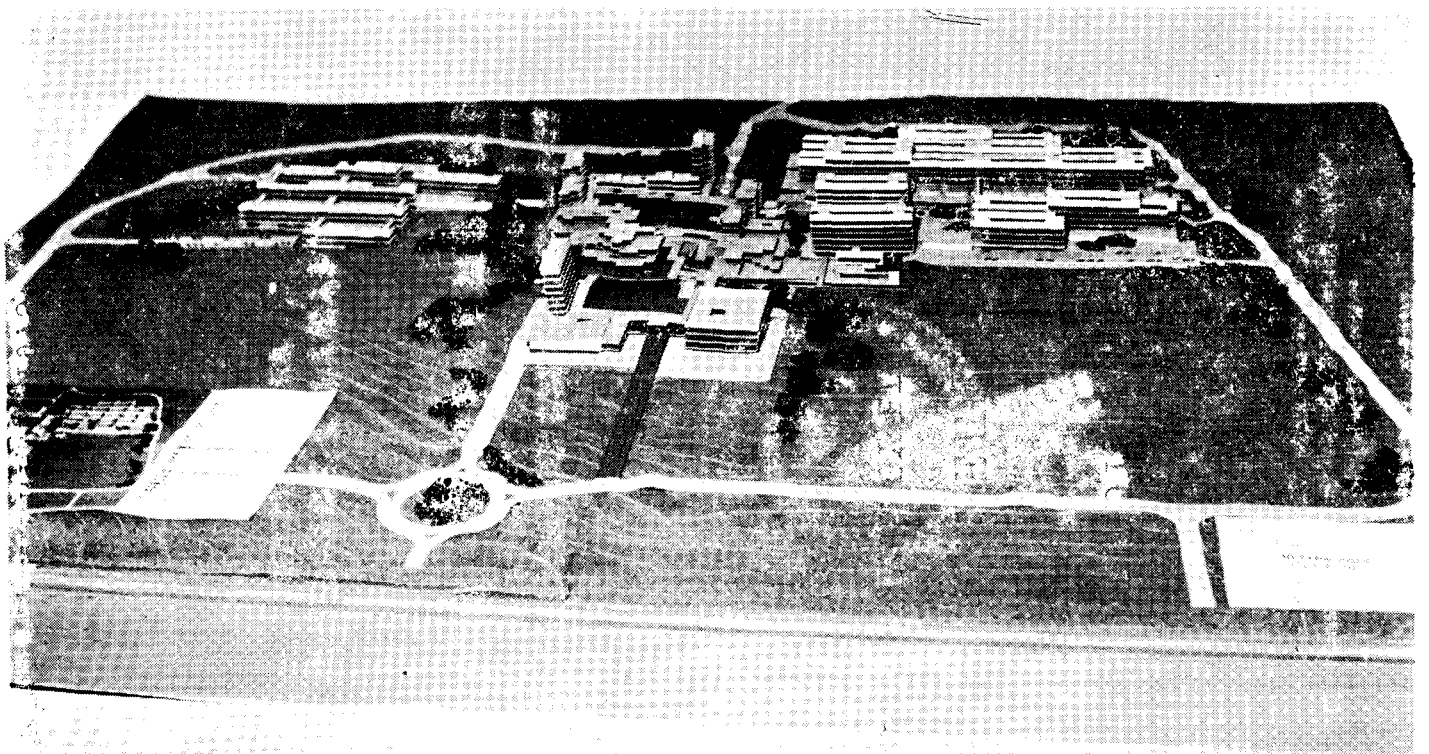
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΣΩΤΗΡΙΟΥ Ι. ΔΑΚΑΡΗ

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1976 — 1977

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 1978

Εικ. 1. Πρόπλασμα της Πανεπιστημιούπολης στην περιοχή Δουρούτης στη φάση της προμελέτης.

Σεβασμιώτατε,
Κύριε Νομάρχα,
Κύριε Δήμαρχε,
Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,
Ἀγαπητοὶ Φοιτητὲς καὶ Φοιτήτριες,
Κυρίες καὶ Κύριοι,

Σύμφωνα μὲ τὰ πανεπιστημιακὰ θέσμια, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τῇ λήξει τῆς θητείας του ἐκθέτει δημόσια τὰ Πεπραγμένα τῆς Συγκλήτου κατὰ τὸ ἔτος τῆς Πρυτανείας του. Ἡ ἔκθεση αὕτη δημοσιεύεται καὶ ὑποβάλλεται τὸν Ἰανουάριο στὴ Γενικὴ Συνέλευση τῶν καθηγητῶν γιὰ συζήτηση, (Ν. 1895/39, ἄρθρ. 22). Τῇ σημερινῇ λογοδοσία θὰ ἀκολουθήσει ἡ ἐπίσημη ἀνάληψη τῶν πρυτανικῶν καθηκόντων ἀπὸ τὸ νέο Πρύτανη κ. Γεώργιο Τζιβανίδη.

Ἡ ἔκθεση τῶν πεπραγμένων ἀπὸ τὸν Πρύτανη πού ἀποχωρεῖ καὶ ἡ ἀνάληψη τῶν καθηκόντων ἀπὸ τὸ νέο Πρύτανη γίνεται τὸ Νοέμβριο. Ἐφέτος, θλιβερὸ γεγονὸς δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἔγκαιρη πραγματοποίηση τῆς τελετῆς αὐτῆς. Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Β' τακτικῆς ἑδρας τῆς Φυσικῆς, πού εἶχε ἐκλεγεῖ Ἀντιπρύτανης γιὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος 1976—1977 καὶ Πρύτανης γιὰ τὸ 1977—1978, Σοφοκλῆς Καραβέλας, ἀπέθανε στὸ Λονδίνο, στίς 16 Ἰουλίου ὕστερα ἀπὸ πολύμηνη ἀσθένεια.

Σύμφωνα μὲ τὴν Πανεπιστημιακὴ νομοθεσία (ἄρθρ. 27 τοῦ νόμου 1895/39) ἡ ἐκλογή τοῦ διαδόχου ἔγινε τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Ὀκτωβρίου. Στίς 7 Ὀκτωβρίου ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῶν καθηγητῶν ἐξελέξε τὸ νέο Πρύτανη, τὸν τακτικὸ καθηγητὴ τῆς Μηχανικῆς, κ. Γεώργιο Τζιβανίδη, πού ἀνέλαβε καθήκοντα μόλις στίς 30 Ὀκτωβρίου.

Τὸ νέο Πρύτανη ἀνέμεναν πολλὰ καὶ ἐπείγοντα καθήκοντα. Εἶχε ὀριστεῖ μέλος στὸ ἐπταμελὲς σῶμα τῶν ἐκλεκτόρων γιὰ τὴν πλήρωση τῶν πέντε πρώτων ἐδρῶν τῆς νεοσύστατης Ἰατρικῆς Σχολῆς, μιὰ διαδικασία πού ἔληξε στίς 25 Νοεμβρίου, καὶ ἐπὶ πλέον εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσει τὰ ποικίλα προβλήματα πού σχετίζονταν μὲ τὴ λειτουργία τοῦ Α' ἔτους τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἡ Σύγκλητος ἀποφάσισε νὰ μεταθέσει τὴν τελετὴ στὴ σημερινὴ γιορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τῶν Διδασκάλων τῶν Γραμμάτων.

Ἀφῆνω, γιὰ νὰ ἐπανέλθω ἀργότερα, τὸ εὐχάριστο γεγονὸς τῆς ἱ-

δρύσεως τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς στὸ Πανεπιστήμιο τῶν Ἰωαννίνων, γιὰ νὰ ἀναφέρω ἓνα δεύτερο ὀδυνηρὸ χτύπημα ποὺ ἐπληξε τὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ καὶ τὸ Πανεπιστήμιό μας, τὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ ἀξέχαστου συναδέλφου, τακτικοῦ καθηγητῆ τῆς ἔδρας τῆς Φιλοσοφίας, Σπύρου Κυριαζόπουλου καὶ τῆς συντρόφου του Δώρας, στίς 27 Νοεμβρίου 1977.

Ὁ εὐγενικὸς συνάδελφος, ποὺ μὲ τόση ἀγάπη ἐπιδόθηκε στὸ ἔργο τοῦ πανεπιστημιακοῦ δασκάλου, βρῆκε τὸ θάνατο μαζὶ μὲ τὴ γυναίκα του καθὼς ἐπέστρεφαν στὰ Γιάννινα σὲ αὐτοκινήτιστικὸ δυστύχημα.

Δυστυχῶς οἱ θάνατοι δὲν σταματοῦν ὡς ἐδῶ. Τὸν Φεβρουάριο τὸ Πανεπιστήμιο θρήνησε ἓνα φοιτητῆ τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος, τὸν Παναγιώτη Πρωτοσύγκελλο, γιὰ τοῦ Γιαννιώτη συμβολαιογράφου κ. Σπύρου Πρωτοσύγκελλου, ποὺ τραυματίστηκε θανάσιμα ἀπὸ αὐτοκίνητο λίγο πρὶν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη. Καὶ τὸ πένθιμο χρονικὸ κλείνει μὲ τὸ θάνατο τῆς βοηθοῦ τοῦ Σπουδαστηρίου τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας καὶ Ἀρχαίας Ἱστορίας, Σταυρούλας Παπασταύρου, τῆς φοιτήτριας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἀλίκης Χριστοδοῦλου, ποὺ σκοτώθηκε στὸ ἀεροπορικὸ δυστύχημα τῆς Κοζάνης, καὶ τῶν πτυχιούχων τῆς αὐτῆς Σχολῆς Θεοδώρου Μαλάκου καὶ Παρασκευῆς Κηρομήτη.

Ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη τους.

Ἡ ἀφαίμαξη αὐτὴ συνεχίστηκε καὶ μὲ μιὰ ἄλλη μορφή, μὲ τὴν ἀπόσπαση στὸ νεοσύστατο Πανεπιστήμιο τῆς Κρήτης γιὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος 1977—1978, δύο τακτικῶν καθηγητῶν, τῶν κ. κ. Ἰωάννη Καμπίτση τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Δημητρίου Μηλιώτη τῆς Φυσικομαθηματικῆς καὶ δύο Ἐπιμελητῶν τῶν κ. κ. Ἐρατοσθένη Καψωμένου τῆς Φ. Σ. καὶ τοῦ Ἰωάννη Σταυρουλάκη τῆς Φ. Μ. Ἐπίσης προσφέρει τίς ὑπηρεσίες στὸ Πανεπιστήμιο Κρήτης ὁ καθηγητὴς κ. Ν. Παναγιωτάκης.

Ἀλλὰ-εὐτυχῶς-στὴν περίπτωσή αὐτὴ δὲν πρόκειται μόνον γιὰ ἀφαίμαξη, ἀλλὰ γιὰ αἰμοδοσίαν στὸ νεοσύστατο Πανεπιστήμιο τῆς Κρήτης. Τὸ Πανεπιστήμιο τῶν Ἰωαννίνων, ποὺ στὰ πρῶτα του χρόνια λειτούργησε ὡς Τμήμα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ εἶχε δεχτεῖ τὴ συμπαράστασή του, εἶχε χρέος νὰ ἀνταποκριθεῖ στίς ἀνάγκες τοῦ νέου Πανεπιστημίου τῆς Κρήτης.

Ὡστόσο, ἡ ἀπόσπαση πέντε ἐπιστημόνων - 3 καθηγητῶν καὶ 2 ἐπιμελητῶν, μαζὶ μὲ τὴν ὀδυνηρὴ ἀπώλεια τῶν δύο ἄλλων καθηγητῶν, εἶναι βαρὺ τίμημα γιὰ ἓνα νέο Πανεπιστήμιο ὅπως τὸ δικό μας, καὶ θὰ πρέπει τὸ ΥΠΕΘ νὰ τροποποιήσῃ τίς σχετικὰς διατάξεις, ὥστε οἱ ἀπο-

σπάσεις να μη γίνονται χωρίς τη συγκατάθεση και τις δυνατότητες των Σχολών.

Στις αντιξοότητες αυτές ήρθαν σαν αντιστάθμισμα ή ίδρυση του Χημικού Τμήματος στη Φυσικομαθηματική Σχολή και, ιδιαίτερα, ή ίδρυση της τρίτης Σχολής στο Πανεπιστήμιό μας, της Ιατρικής, που ή λειτουργία τους άρχισε από το νέο ακαδημαϊκό έτος.

Α' ΣΧΟΛΕΣ

1. Φιλοσοφική Σχολή

Δέν είναι τόσο ευχάριστος ο άπολογισμός για την ανάπτυξη της Φιλοσοφικής Σχολής, που έγκαιρα από το 1975 είχε υποβάλει στο Ύπουργείο Έθνικής Παιδείας προτάσεις για την ίδρυση 8 τουλάχιστον έδρων.

Έπίσης ή Φ. Σ. είχε υποβάλει πρόταση με σχέδια Νόμου για την ίδρυση Τμήματος Έπιστημών της Άγωγής και Μετεκπαίδευσης και δύο Άρχείων, του Διαλεκτολογικού και του Ιστορικού.

Σχετικά με τις όχτῶ έδρες το Ύπουργείο «για λόγους λιτότητας» ένέκρινε τελικά με τὰ Προεδρικά Δ/τα 1069 και 1070/7.11.76 τέσσερες, αλλά όχι σύμφωνα με τη σειρά που είχε όρίσει ή Σχολή, για να καλύψει τις ανάγκες της. Οί έδρες που ιδρύθηκαν είναι : 1. Προϊστορική Άρχαιολογία, 2. Ίνδοευρωπαϊκή Γλωσσολογία, 3. Α' Άρχαία Έλληνική Φιλολογία, 4. Πολιτική και Διπλωματική Ιστορία της Ελλάδος.

Ή ίδρυση του Διαλεκτολογικού και Ιστορικού Άρχείου, που θά συμβάλει στη διάσωση του διαλεκτολογικού και ιστορικού ύλικού της Ήπειρου, όπως ένα Άρχαιολογικό Μουσείο περισυλλέγει και διασώζει τὰ μνημεία του παλαιότερου έλληνικού πολιτισμού, καθυστέρησε γιατί δέν είχε προβλεφθεί ή σχετική πίστωση.

Το Ύπουργείο δέν ένέκρινε ως τώρα την ίδρυση του Τμήματος Έπιστημών της Άγωγής και Μετεκπαίδευσης, που μπορούσε να λειτουργήσει με το διδακτικό προσωπικό που υπάρχει σήμερα στη Σχολή, χωρίς καμιά επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού. Είναι φανερό ή σημασία της λειτουργίας του Τμήματος αυτού στο Ήπειρωτικό Πανεπιστήμιο, στο όποιο θά παρακολουθοῦν μεταπτυχιακές σπουδές όσοι επιθυμοῦν από τους εκπαιδευτικούς της βασικής και Μέσης Παιδείας, μιὰ μετεκπαίδευση απαραίτητη γὰ την ανύψωση της εκπαιδευτικής στάθμης, όπως την επιβάλλουν οί σύγχρονες απαιτήσεις.

Ίδιαίτερα χρήσιμη θά ήταν ή λειτουργία του Τμήματος στο Πα-

νεπιστήμιό μας, γιατί ένας σημαντικός αριθμός εκπαιδευτικών προέρχεται από την Ήπειρο.

Κατά το αυτό ακαδημαϊκό έτος προκηρύχτηκαν οι έδρες της Ψυχολογίας, Β' Κλασσικής Αρχαιολογίας, Βυζαντινής Αρχαιολογίας και Ιστορίας των Λαών της Χερσονήσου του Αΐμου, όπως και η πλήρωση πέντε θέσεων βοηθών και μιᾶς επιμελητῆς.

Ἡ Σχολή εξέλεξε ἑκτακτο καθηγητὴ τὸν ἐντεταλμένο ὑφηγητὴ τῆς ἑδρας τῆς Ἱστορίας τῶν Μέσων Χρόνων κ. Εὐάγγελο Χρυσό.

Ἀναγορεύτηκαν διδάκτορες οἱ κυρίες Ἰωάννα Καραγιάννη καὶ Ἀννα Εὐσταθιάδου-Κοκκέβη.

Ἐλαβαν πτυχίο 70 φοιτητὲς τοῦ Κλασσικοῦ καὶ 141 - δηλαδὴ διπλάσιοι-τῶν Μέσων καὶ Νέων Ἑλληνικῶν Σπουδῶν (ΜΝΕΣ), σύνολο 211.

2. Φυσικομαθηματικὴ Σχολή

Περισσότερο εὐνοϊκὴ ἦταν ἡ ἀνάπτυξη τῆς ΦΜ. Σχολῆς. Μὲ Προεδρικό Δ/γμα (ΦΕΚ Α' 262/6.10.76) ιδρύθηκε τὸ Χημικὸ Τμῆμα, ποὺ ἡ λειτουργία του ἄρχισε φέτος. Ἔχουν ὑποβληθεῖ ἐπίσης προτάσεις καὶ σχέδια Νόμου γιὰ τὴν ἱδρυση Βιολογικοῦ καὶ Γεωλογικοῦ Τμήματος, ὅπως ἐπίσης καὶ Τμήματος Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν.

Μὲ ὑπουργικὴ ἀπόφαση (ΦΕΚ Β' 1519/18.12.76) ἡ Σχολή ὄρισε τὸν τρόπο ἐξετάσεων καὶ προαγωγῆς καὶ τὴν καθιέρωση ἐξαμηνιαίων μαθημάτων καὶ μὲ ΠΔ (ΦΕΚ Α' 99/7.4.77) ὁρίζονται οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν κατάρτιση καὶ τὴν ἐγγραφή πτυχιούχων ΑΕΙ στὴ ΦΜ. Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου μας γιὰ τὴν ἀπόκτηση καὶ ἄλλου πτυχίου.

Ἡ δύναμη τῶν καθηγητῶν τῆς ἐνισχύθηκε ἐφέτος μὲ τὸ διορισμὸ ὀχτῶ νέων καθηγητῶν, ἐπτὰ τακτικῶν καὶ ἑνὸς ἐκτάκτου :

1. ΣΤ' Μαθηματικῆς Ἐπιστήμης, κ. Ε. Σμυρνέλλης
2. Η' » » κ. Γ. Κουτροφιῶτης
3. Γ' » » κ. Συμ. Μποζαμπαλίδης (ἐκτ.)
4. Δ' Φυσικῆς κ. Χρ. Παπαγεωργόπουλος
5. Χημείας (Γενικῆς καὶ Ἀνόργανης) κ. Ι. Τσαγκάρης
6. Ε' Φυσικῆς (Γενικῆς Φυσικῆς) κ. Ν. Ἀλεξανδρόπουλος
7. ΣΤ' Φυσικῆς κ. Παν. Ἀσημακόπουλος
8. Θ' Μαθηματικῆς κ. Α. Κατσάρας

Ἔχει προσληφθεῖ ὡς εἰδικὸς ἐπιστήμων ὁ κ. Περικλὴς Τσέκερης.

Ἔχουν προκηρυχθεῖ καὶ εἶναι γιὰ πλήρωση ἑξὶ ἑδρες : τῆς Β' θεωρητικῆς Φυσικῆς, τῆς Ὁργανικῆς Χημείας, τῆς Ἀναλυτικῆς Χημείας, τῆς Βιοχημείας, τῆς Χημείας Τροφίμων καὶ τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας.

Προκηρύχτηκαν επίσης, αλλά χωρίς θετικό αποτέλεσμα, άλλες τρεις έδρες, τής έπιστήμης 'Ηλεκτρονικῶν 'Υπολογιστῶν, τής Γ' θεωρητικῆς Φυσικῆς καὶ τῶν Πιθανοτήτων.

'Αναγορεύτηκε διδάκτωρ ὁ ἐπιμελητῆς κ. Χρηστάκης Μπαϊκούσης τής Γ' Μαθηματικῆς 'Επιστήμης καὶ ἔγινε πρόταση γιὰ τὴν ἱδρυση μιᾶς θέσης διδασκάλου Σχεδιογραφίας στὸ Φυσικὸ Τμῆμα.

"Ὑστερα ἀπὸ 12 χρόνια λειτουργίας τοῦ Πανεπιστημίου ἡ ΦΜ. Σχολὴ ἀπόχτησε Χημικὸ Τμῆμα καὶ ἐλπίζουμε ὅτι θὰ ἐγκριθεῖ σύντομα ἡ συμπλήρωσή του μὲ τὰ λοιπὰ δύο Τμήματα ποὺ ἔχουν ζητηθεῖ, τὸ Βιολογικὸ καὶ τὸ Γεωλογικόν.

Δὲν μπορούμε ὅμως νὰ ποῦμε τὸ ἴδιο γιὰ τὴ Φιλοσοφική, τὴν ἀρχαιότερη Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου. 'Η καθυστέρηση στὴν ἀνάπτυξή της στὰ πρῶτα τρία χρόνια μετὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς Δημοκρατίας στὴν 'Ελλάδα προσέκρουσε στὰ «μέτρα λιτότητας» (ἔγγρ. ΥΕΠΘ 72877/8.7.77) ποὺ εὐτυχῶς δὲν ἐφαρμόστηκαν στὴ Φυσικομαθηματικὴ Σχολή.

3. 'Ιατρικὴ Σχολή

'Η ἱδρυση τῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς ἀποτελεῖ σταθμὸ στὴν 'Ιστορία τοῦ 'Ηπειρωτικοῦ Παν/μίου καὶ εἶναι τὸ σπουδαιότερο γεγονὸς ἀπὸ τὸ χρόνο τῆς ἱδρυσῆς του. 'Ο ἱδρυτικὸς Νόμος 641/77 (ΦΕΚ Α' 200/22.7.77) προβλέπει ἐξαετὴ φοίτηση καὶ λειτουργία τῆς Σχολῆς ἀπὸ τὸ φετινὸ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος. Τὰ μαθήματα ὡς τὸ Γ' ἔτος σπουδῶν θὰ γίνονται στὴν ἔδρα τοῦ Παν/μίου καὶ ἀπὸ τὸ Δ' ἔτος τὰ μαθήματα, οἱ κλινικὲς καὶ οἱ ἐργαστηριακὲς ἀσκήσεις τῶν φοιτητῶν θὰ γίνονται καὶ στὰ Νοσηλευτικὰ 'Ιδρύματα τῆς Λάρισας καὶ τοῦ Βόλου, ποὺ θὰ ἀποτελοῦν 'Εκπαιδευτικὸ Παράρτημα τῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου μας.

'Ο ἱδρυτικὸς Νόμος προβλέπει γιὰ τὸ Α' ἔτος Σπουδῶν πέντε ἱατρικὲς ἔδρες, τῆς 'Ανατομίας, Φυσιολογίας, Βιολογικῆς Χημείας, Γενικῆς Βιολογίας καὶ 'Ιατρικῆς Φυσικῆς μὲ τὰ ἀντίστοιχα ἐργαστήρια, οἱ ὁποῖες ἔχουν προκηρυχθεῖ καὶ ἔχουν πληρωθεῖ τελευταῖα οἱ τρεῖς, τῆς 'Ανατομίας, Φυσιολογίας καὶ 'Ιατρικῆς Φυσικῆς. Σὲ κάθε ἔδρα προβλέπεται ἡ ἱδρυση δύο θέσεων 'Επιμελητῶν, δύο Βοηθῶν καὶ δύο Παρασκευαστῶν.

"Ὡσπου νὰ συμπληρωθοῦν 11 ἔδρες, ἡ ἐκλογή τῶν καθηγητῶν θὰ γίνεται ἀπὸ Σῶμα 'Εκλεκτόρων ποὺ ὀρίζει μὲ ἀπόφασή του ὁ 'Υπουργὸς τῆς 'Εθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ἔχουν ἐκλεγεῖ οἱ πρῶτοι τρεῖς καθηγητὲς τῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς. Μετὰ τὴν πλήρωση τῶν 11 πρῶτων ἐδρῶν, οἱ ἐκλογὲς τῶν λοιπῶν καθηγητῶν θὰ γίνονται ἀπὸ τὴν 'Ιατρικὴ Σχολή.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν δὲν μπορεῖ νὰ ξεπεράσει τοὺς 100 κατὰ ἔτος.

Μὲ τὴν ἑναρξὴ τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἄρχισαν οἱ παραδόσεις γιὰ τοὺς Αετεῖς φοιτητὲς ποὺ ἀνέρχονται σὲ 90 περίπου.

Ἡ ἱδρυση τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς στὸ Ἑπειρωτικὸ Πανεπιστήμιο ἔρχεται νὰ θεραπεύσει μιὰ ἀπὸ τίς σπουδαιότερες βιοτικὲς ἀνάγκες, τὴν υἰεία, σὲ μιὰ περιοχὴ ποὺ παρουσιάζει αὐξημένη νοσηρότητα (16ο/ο) σὲ σχέση μετὰ τὸ μέσο ὄρο στὸ σύνολο τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ (10,7ο/ο). Ἡ ψηλότερη κατὰ 60ο/ο νοσηρότητα ὀφείλεται στὸ χαμηλότερο βιοτικὸ ἐπίπεδο καὶ τὴν ἀνεπαρκῆ ἱατρικὴ περίθαλψη τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐνῶ σὲ ὁλόκληρὴ τὴ χώρα ὑπάρχουν 56.232 κλίνες, ποὺ ἀναλογοῦν μία κλίνη σὲ 145 ἄτομα, στὴν Ἑπειρὸ ὑπάρχουν 945 κλίνες, με ἀναλογία 332 ἄτομα κατὰ κλίνη. Εἶναι δηλαδὴ στὴν Ἑπειρὸ οἱ κλίνες κάτι λιγότερο ἀπὸ μισές, σὲ σχέση μετὰ τὸ μέσο ὄρο στὸ σύνολο τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Β' ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Τὸ Προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος ἔφτασε σὲ 383 ὑπαλλήλους, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους οἱ 235 ἀποτελοῦν τὸ διδακτικὸ Προσωπικὸ καὶ οἱ ὑπόλοιποι 148 τὸ Διοικητικὸ καὶ Τεχνικὸ Προσωπικόν. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους διορίστηκαν 78 νέοι ὑπάλληλοι (καθηγητὲς, βοηθοί, διοικητικοί), παραιτήθηκαν 17, μετατάχθηκαν 8 διοικητικοί, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους 2 σὲ ἄλλα Πανεπιστήμια. Ἀναλυτικότερα τὸ Προσωπικὸ κατανέμεται ὡς ἑξῆς,

1. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

α. Φιλοσοφικὴ Σχολή

Τακτικοὶ Καθηγητὲς 16, Ἑκτακτοὶ 4, Ὑφηγητὲς Ἐντεταλμένοι 1, Εἰδικοὶ Ἐπιστήμονες 1, Ἐπιμελητὲς 15, Βοηθοὶ 63, Διδάσκαλοι Ξένων Γλωσσῶν 8. Σύνολο 108.

β. Φυσικομαθηματικὴ Σχολή

Τακτικοὶ Καθηγητὲς 19, Ἑκτακτοὶ 1, Ἐπισκέπτες Καθηγητὲς 1, Εἰδικοὶ Ἐπιστήμονες 3, Ἐπιμελητὲς 18, Βοηθοὶ 56, Παρασκευαστὲς 24, Διδάσκαλοι Ξένων Γλωσσῶν 5. Σύνολο 127.

2α. ΜΟΝΙΜΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Κλάδος ΑΤ Διοικητικοὶ 17, Βιβλιοθηκονόμοι 3, Γυμναστής 1, Τεχνικοὶ 4.

Κλάδος ΑΡ. Τεχνικῶν Ὑπομηχανικῶν 3.

Κλάδος ΜΕ. Διοικητικοὶ 46, Γραμματεῖς Σπουδαστηρίων 10, Βιβλιοθηκονόμοι 7, Σχεδιαστές 2.

Κλάδος ΣΕ. Κλητῆρες 18, Ἐπιστάτης Ἔργων 1. Σύνολο 112.

2β. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΜΕ ΣΧΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΟΡΙΣΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ὑπηρετικὸ Προσωπικὸ 19, Τεχνίτες (ὕδραυλικοί, ξυλουργοί, ἤλεκτρολόγοι, θερμαστές, τεχνίτες μηχανολόγοι, οἰκοδόμοι) 8, ὁδηγὸς αὐτοκινήτου 1. Τεχνικὸ Προσωπικὸ μὲ σύμβαση, 1 πολιτικὸς μηχανικός, 1 πολιτικὸς ὑπομηχανικός. Προσωπικὸ Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας μὲ σύμβαση 5 (2 γιατροὶ παθολόγοι, 1 ὁδοντίατρος, 1 βοηθὸς ἀκτινολόγος, 1 βοηθὸς νοσοκόμος). Ὑπάλληλος μὲ ἐμμισθὴ ἐντολή, 1 νομικὸς σύμβουλος.

Ἰδιαίτερη φροντίδα καταβάλαμε γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀνταποκριθεῖ κατὰ τὸ δυνατόν στὶς αὐξημένες ἀνάγκες ποὺ ἐπιβάλλουν τὸ γενικότερο ἀναπτυξιακὸ πρόγραμμα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ἱδρυση τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Πρυτανείας μου διορίστηκαν τέσσερες μόνιμοι τεχνικοὶ Κλάδου ΑΤ, δύο ἀρχιτέκτονες (ὁ ἓνας ἀτυχῶς ὑπέβαλε παραίτηση ὕστερα ἀπὸ ἓνα ἐξάμηνο) ἓνας πολιτικὸς μηχανικός, ἓνας ἠλεκτρολόγος μηχανικός καὶ ἓνας τοῦ Κλάδου ΑΡ. Ἔτσι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία διαθέτει σήμερα 5 τεχνικοὺς Κλάδου ΑΤ καὶ 4 ὑπομηχανικοὺς Κλάδου ΑΡ.

Λάβαμε ἐπίσης πρόνοια νὰ συμπεριληφθεῖ στὸν ἱδρυτικὸ Νόμο 641/77 γιὰ τὴν Ἱατρικὴ Σχολὴ διάταξη (ἀρθρ.9) ποὺ ἐπεκτείνει καὶ στὸ Πανεπιστήμιό μας γιὰ μιὰ ἐπταετία τὸ δικαίωμα νὰ διορίζεται προσωπικὸ μὲ σχέση ἐργασίας Ἰδιωτικοῦ Δικαίου γιὰ «ἐπείγουσες καὶ ἀπρόβλεπτες ἀνάγκες».

3. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Φιλοσοφικὴ Σχολή. Ἐγγράφτηκαν στὸ Α' ἔτος 341, Β' 360, Γ' Κλασσικὸ 38, Γ' ΜΝΕΣ 241, Γ' Ἱστορικὸ 28, Δ' Κλασσικὸ 96, Δ' ΜΝΕΣ 227, γιὰ πτυχίον 343. Σύνολο 1674 φοιτητές.

Ἐλαβαν πτυχίον τοῦ Κλασσικοῦ Τμήματος 70, ΜΝΕΣ 141. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν κατὰ Τμήματα ποὺ λειτουργοῦν στὸ Γ' καὶ Δ' ἔτος σπουδῶν κατανέμεται, στὸ Κλασσικῶν Σπουδῶν 134, ΜΝΕΣ 468, ἀναλογία 1:3,5. Τὸ Πανεπιστήμιό μας δηλαδὴ ἐκπαιδεύει παραπάνω ἀπὸ τριπλάσιους πτυχιούχους τῶν Μεσαιωνικῶν καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν (ΜΝΕΣ) σὲ σχέση μὲ τοὺς φοιτητὲς τῶν Κλασσικῶν Σπουδῶν, ἐνῶ στὴ

Μέση Παιδεία οί διδακτικές ανάγκες είναι πολύ διαφορετικές.

Ἡ αἰτία τῆς ἀνωμαλίας αὐτῆς βρίσκεται στοῦ γεγονότος, ὅτι πολλοὶ φοιτητὲς προτιμοῦν τὶς Μεσαιωνικὲς - Νεοελληνικὲς Σπουδὲς ὅχι πάντοτε ἀπὸ ἰδιαίτερη κλίση, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆ μεγαλύτερη δυσκολία ποὺ παρουσιάζει ἡ λήψη τοῦ κλασσικοῦ πτυχίου, ποὺ ἀπαιτεῖ δοκιμασία στὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά καὶ τὰ Λατινικά, σὲ θέμα ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο στοῦ νέου καὶ ἀντίστροφα. Οἱ πτυχιούχοι τῶν δύο Τμημάτων δὲν διορίζονται κατὰ εἰδικότητα, ἀλλὰ μὲ βάση τῆ σειρά προτεραιότητος, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπόψη ἡ εἰδικότητα. Ἔτσι, ἡ ζημιὰ εἶναι διπλή. Γιατί, ἐνὸς ἐκπαιδεύουμε πολὺ μεγαλύτερο ἀριθμὸ Νεοελληνιστῶν ἀπὸ ὅσο ἔχει ἀνάγκη ἡ Μέση Παιδεία, καταργεῖται ἡ εἰδικότητα ποὺ ἀποδίνει καλὺτερο διδακτικὸ ἔργο. Τὸ μέσο θεραπείας αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας θὰ ἦταν ἡ καθιέρωση τοῦ διορισμοῦ κατὰ εἰδικότητα. Ἔτσι, ἡ δυσαναλογία στὸν ἀριθμὸ φοιτητῶν, ποὺ παρατηρεῖται στὰ δύο Τμήματα, θὰ ρυθμιζόταν σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς Μέσης Παιδείας.

Φυσικομαθηματική: Τμήμα Μαθηματικὸ 977 (Α' 200, Β' 388, Γ' 270, Δ' 119), Φυσικὸ 499 (Α' 88, Β' 288, Γ' 134, Δ' 69) γιὰ πτυχίον 228. Σύνολο τῶν δύο Τμημάτων 1784. Σύνολο φοιτητῶν τῶν δύο Σχολῶν 3458.

Ἀπὸ τοὺς πρωτοετεῖς φοιτητὲς τῆς Φ.Σ. 77,50% εἶναι κορίτσια καὶ 22,50% ἀγόρια, μὲ σχέση κοριτσιῶν - ἀγοριῶν 1 : 3,5. Στὴ Φ.Μ. Σχολὴ ἡ σχέση εἶναι ἀντίστροφη, 77,30% ἀγόρια καὶ 22,70% κορίτσια. Ἀπὸ αὐτοὺς 27,50% εἶναι Στερεοελλαδίτες, 150% Μακεδόνες, 14,20% Ἡπειρώτες, 110% Πελοποννήσιοι, 100% Θεσσαλοί, 7,50% Κύπριοι, 40% Κρητικοί, 40% Ἑπτανησιῶτες. Ἀκολουθοῦν Ἕλληνες τοῦ Ἐξωτερικοῦ, Βορειοηπειρώτες, Θράκες, Δωδεκανήσιοι.

α. Ὑποτροφίες.

Οἱ ὑπότροφοι φοιτητὲς τῶν δύο Σχολῶν ἔφτασαν τὸ ἔτος 1976-77 τοὺς 402, 394 τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν καὶ 11 Πνευματικῶν Συλλόγων καὶ ἰδιωτῶν.

Νέοι ὑπότροφοι ΙΚΥ	Αετεῖς Φ.Σ.	53
	Φ.Μ.	94
Παλαιότερων ἐτῶν	Φ.Σ.	141
	Φ.Μ.	106

Ὑποτροφίες Συλλόγων πρὸς διάδοση

τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων Φ.Σ. 4

Βίμπλη Φ.Σ. 1

Π.Κ.Π. 4, γιὰ δέκα μῆνες πρὸς 3.000 μηνιαίως

Ἑλπινίκης Σταματάκη 1.

Ὁ Ροταριανὸς Ὁμιλὸς βράβευσε δύο φοιτητὲς ποὺ ἀρίστευσαν.

β. Σίτιση Φοιτητῶν

Ἡ Σύγκλητος μὲ ἀπόφασή της ὑπόβαλε στὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας πρόταση καὶ σχέδιο Νόμου γιὰ τὴν ἔδρυση καὶ λειτουργία Φοιτητικῆς Λέσχης, ὅπου θὰ σιτίζονται οἱ φοιτητὲς. Πρὸς τὸ παρὸν λειτουργεῖ τὸ σύστημα ποὺ ἔχει ἐγκαινιαστεῖ ἀπὸ 5.4.76, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τοῦ συστήματος κουπονιῶν, μὲ τὰ ὁποῖα σιτίζονταν οἱ φοιτητὲς στὰ ἐστιατόρια τῆς πόλης.

Στὸ φοιτητικὸ ἐστιατόριο ποὺ λειτουργεῖ στὸ Πανεπιστήμιο ἔχει ἐφαρμοστεῖ μὲ ἐπιτυχία τὸ ἐξῆς σύστημα. Τὸ Πανεπιστήμιο ἀναθέτει σὲ ἐπιχειρηματία τὴ λειτουργία τοῦ ἐστιατορίου, ἡ δὲ προμήθεια τῶν ὑλικῶν καὶ ἡ λοιπὴ διαχείριση γίνονται μὲ τὴ συνεργασία τῶν Φοιτητῶν καὶ τοῦ Πανεπιστημίου. Τὴν ἐποπτεία ἔχει 7μελὴς ἐπιτροπὴ ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέλη τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ καὶ τέσσερις φοιτητὲς.

Τὸ ἐστιατόριο χορηγεῖ γεῦμα καὶ δεῖπνο, μὲ ἐπιδότηση ἀπὸ τὸ κράτος 52δρχ. γιὰ κάθε φοιτητὴ, καὶ λειτούργησε 192 μέρες, ἀπὸ 4.10.76 ὡς 30.6.77. Κατὰ μέσο ὄρο σιτίστηκαν 1240 φοιτητὲς τὴν ἡμέρα καὶ δαπανήθηκε ποσὸν 15.001.814 δρχ. Ἐπὶ πλέον ὅμως τὸ Πανεπιστήμιο διέθεσε 2.147.216 δρχ. γιὰ τὴ σίτιση τῶν φοιτητῶν ποὺ στεγάζονται καὶ σιτίζονται στὴ Φοιτητικὴ Ἑστία, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς κυμάνθηκε ἀπὸ 168 ὡς 314. Συνολικὴ δαπάνη 17.490.030 δρχ. Τὸ Πανεπιστήμιο κατέβαλε ἐπὶ πλέον τὴ δαπάνη γιὰ ὑπερωριακὴ ἐργασία 5 ὑπαλλήλων τοῦ ποὺ διέθεσε γιὰ τὸ ἐστιατόριο, γιὰ καύσιμα, ἠλεκτρισμὸ, νερὸ καὶ προμήθεια σκευῶν.

γ. Ὑγειονομικὴ περίθαλψη

Συνολικὰ ἐξετάστηκαν 630 πρωτοετεῖς φοιτητὲς κατὰ τὴν εἴσοδό τους στὸ Πανεπιστήμιο, πραγματοποιήθηκαν 1840 ἰατρικὲς ἐπισκέψεις, ἐξετάστηκαν ἀπὸ ἰδιῶτες γιатρούς διαφόρων ειδικοτήτων 239, στοὺς ὁποίους τὸ Πανεπιστήμιο κατέβαλε τὴν ἀμοιβή, παραπέμφθηκαν γιὰ παρακλινικὲς ἐξετάσεις 452, ἐκδόθηκαν 1190 συνταγές, ἔτυχαν νοσοκομειακῆς περίθαλψης 35, ἀκτινολογικοῦ ἐλέγχου 640, ὀδοντοϊατρικῆς περίθαλψης 273.

Τὴν Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελοῦν ὁ προϊστάμενος παθολόγος - ὕγειονολόγος κ. Δημ. Κήττας, ὁ παθολόγος

κ. Δημ. Βαντόλας, ό δοντίατρος κ. Νικ. Καραμπίνας, μιá áδελφή νοσοκόμος και μιá βοηθός άκτινολόγου. Τό άκτινολογικό τμήμα λειτούργησε μόνο για τήν εξέταση των πρωτοετών φοιτητών, για όσους είχαν ανάγκη άκτινογραφίας θώρακος.

Γ' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Κατά τό τετράμηνο από 1.9.76 - 31.12.76 δαπανήθηκαν από τον τακτικό προϋπολογισμό (ύψους 143.583.334) δρχ. 42.535.108,20, από τον προϋπολογισμό Δημοσίων Έπενδύσεων (ύψους 80.520.000) δρχ. 20.450.728.

Κατά τό όχτάμηνο από 1.1.77 - 31.8.77 δαπανήθηκαν :
 από τον τακτικό προϋπολογισμό (ύψους 153.666.517) δρχ. 93.609.385
 από τον προϋπολογισμό ΔΕ (ύψους 92.654.363) δρχ. 13.700.160.

Σύνολο δαπάνης κατά τό ακαδημαϊκό έτος 1976 - 77 :

από τον τακτικό προϋπολογισμό δρχ. 136.144.493,20

από τον προϋπολογισμό ΔΕ » 44.150.888

Γενικό Σύνολο » 170.295.381,20

Δ' ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ή ενίσχυση τής Τεχνικής Ύπηρεσίας, με νέο τεχνικό προσωπικό, διευκόλυνε τήν εκτέλεση των αύξημένων υποχρεώσεων του Πανεπιστημίου σε μελέτες και κατασκευές.

Κατά τό ακαδημαϊκό έτος 1976 - 77 εκπονήθηκαν από τήν Τ.Υ. οί μελέτες :

1. Μετεωρολογικού σταθμού στη Δουρούτη, προϋπ/σμού δρχ. 450.000
2. Συντήρησης χρωματισμών του Παν/μίου » » 600.000
3. Διαμόρφωσης Έργαστηρίων Ίατρικής Σχολής στη νότια πλευρά του Πανεπιστημίου, προϋπολογισμού δρχ. 2.460.000
4. Έργων πυρασφαλείας του δάσους και περίφραξης τής Πανεπιστημιούπολης Δουρούτης, προϋπολογισμού δρχ. 5.000.000
5. Έγκατάστασης άλεξικεραύνου, προϋπολογισμού δρχ. 200.000
6. Άποπεράτωσης οίκοδομικών εργασιών Μεταβατικού κτηρίου Δουρούτης, προϋπολογισμού δρχ. 30.000.000
7. Συντήρησης-στερέωσης παλαιού κτηρίου Μονής Δουρούτης 500.000

Ή Τεχνική Ύπηρεσία παρακολούθησε και άσκησε έλεγχο σε μελέτες που είχαν άνατεθεί σε άλλους μελετητές :

1. Μελέτη Πανεπιστημιούπολης. Έχει παραδοθεί ή προμελέτη, που έπιστράφηκε στους μελετητές για συμπληρωματικές διορθώσεις.
2. Ήλεκτρομηχανολογική του μεταβατικού κτηρίου Δουρούτης, που

βρίσκεται στο στάδιο της όριστικής μελέτης.

Ἡ Τεχνική Ὑπηρεσία ἐκπόνησε ἐπίσης κτηριολογικά προγράμματα τῶν ἀθλητικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Πανεπιστημιούπολης καὶ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς καὶ ἀναμένει τὴν ἔγκρισή τους ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο.

Ἀποπερατώθηκαν καὶ εἶναι ἔτοιμα γιὰ χρῆση :

ἡ νέα πτέρυγα τοῦ Πανεπιστημίου, προϋπολογισμοῦ	δρχ.	8.500.000
ἡ περίφραξη γηπέδου Παν/μίου, τελικοῦ προϋπ/σμοῦ	»	90.000
ἡ διαμόρφωση τῆς αὐλῆς τοῦ Πανεπιστημίου, τελικοῦ προϋπολογισμοῦ		δρχ. 1.360.000

Ἔργα ποὺ κατασκευάζονται :

1. Φέρων σκελετὸς τοῦ Β' τμήματος μεταβατικοῦ κτηρίου Δουρούτης.
2. Ὀδοποιία καὶ χῶροι γιὰ στάθμευση.
3. Διευθέτηση χειμάρρου στὴν Πανεπιστημιούπολη.
4. Συντήρηση καὶ στερέωση τοῦ παλαιοῦ κτηρίου τῆς Μονῆς Δουρούτης.
5. Μετεωρολογικὸς σταθμὸς Δουρούτης.
6. Συντήρηση χρωματισμῶν Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων.
7. Διαμόρφωση ἐργαστηρίων Ἱατρικῆς Σχολῆς.
8. Ἔργα πυρασφαλείας καὶ περίφραξη περιοχῆς Δουρούτης.
9. Ἐγκατάσταση ἀλεξικεραυνοῦ στὸ Πανεπιστήμιο.

Ἐχει ἐνταχθεῖ στὸ ΠΔΕ 1977 ἔργο προϋπ/σμοῦ 4.000.000 δρχ. γιὰ τὴ μετατόπιση τῶν πυλώνων ΔΕΗ, ποὺ βρίσκονται στὸ χῶρο Πανεπιστημιούπολης τῆς Δουρούτης.

Τὸ νεοσύστατο Τμῆμα Προμηθειῶν καὶ Κτηματολογίου, ποὺ ἔχει ὑπαχθεῖ στὴν Τεχνική Ὑπηρεσία, ἔχει σκοπὸ νὰ καταγράψει ὅλη τὴν κινήτὴ περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου ποὺ ἦταν ἀκατάγραφη, ὅπως εἶναι τὰ ἐπιστημονικὰ ὄργανα, τὰ ἐπιπλα, εἶδη γραφείων. Παράλληλα τὸ Τμῆμα προβαίνει σὲ ὅλες τὶς παραγγελίες καὶ προμήθειες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ Ἑσωτερικό. Ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ ἔχει ἐκτελέσει κατὰ τὸ Α' ἔξάμηνο τοῦ 1977 προμήθειες ἀξίας 2.700.000 δρχ. καὶ ἔχει ὑπογράψει συμβάσεις γιὰ τὴν κατασκευὴ ἐπιπλῶν ἀξίας 1.600.000 δρχ. Ἡ χρησιμότητά της εἶναι προφανῆς, γιατί διασφαλίζει τὴν πανεπιστημιακὴ περιουσία καὶ διευκολύνει τὴ διαδικασία ἀγορᾶς, ἐξασφαλίζοντας συγχρόνως τὸν ἔλεγχο καλῆς κατασκευῆς καὶ ποιότητος.

Ε' ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

1. Βιβλιοθήκη

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς πλουτίστηκε μὲ 11.598

τόμους βιβλίων· από αυτούς οι 9.734 προέρχονται από αγορές και οι 1.634 από δωρεές. Ός την 31.8.77 ο αύξων αριθμός της βιβλιοθήκης της Σχολής ήταν 99.709 τόμοι, χωρίς να υπολογισθούν χωριστά οι τόμοι των επιστημονικών περιοδικών.

Η βιβλιοθήκη της Φυσικομαθηματικής Σχολής ενισχύθηκε με 1.864 τόμους που προέρχονται από αγορά. Ο αύξων αριθμός της βιβλιοθήκης την 31.8.77 ήταν 37.521. Επίσης ενημερώθηκε ο κατάλογος της Φιλοσοφικής Σχολής και έγινε καταγραφή μέρους του αρχείου του φοιτητικού Αναγνωστηρίου.

2. Επιστημονικά όργανα

Υστερα από προκήρυξη έπτά διεθνών διαγωνισμών, το Πανεπιστήμιο αγόρασε διάφορα επιστημονικά όργανα αξίας 11.540.360 δρχ. για τον εξοπλισμό της

1. Α' έδρας Φυσικής (καθηγ. κ. Νικ. Γάγγας)	δρχ. 583.000
2. Β' έδρας Φυσικής (καθηγ. κ. Σοφ. Καραβέλλας)	» 2.990.000
3. Γ' έδρας Φυσικής (καθηγ. κ. Γ. Ανδριτσόπουλος)	» 840.000
4. Α' και Γ' έδρας Φυσικής (καθηγ. κ. κ. Γάγγας, Γ. Ανδριτσόπουλος)	δρχ. 1.993.000
5. Α' έδρας θεωρητικής Φυσικής (καθηγ. κ. Γ. Γούναρης)	» 45.000
6. Έδρα Μηχανικής (καθηγ. κ. Γ. Τζιβανίδης)	» 870.000
7. Έδρα Χημείας (καθηγ. κ. Κ. Πολυδωρόπουλος)	» 2.699.360
8. Έδρα Φυσικής (καθηγ. κ. Δ. Μηλιώτης)	» 847.000
9. Έδρα Μετεωρολογίας (καθηγ. κ. Δ. Μεταξάς)	» 673.000
Σύνολο 11.540.360	

Επίσης προμηθεύτηκε 7 γραφομηχανές I. B. M. για τις ανάγκες έδρων και Σπουδαστηρίων αξίας δρχ. 314.270

Υστερα από αίτηση του Γενικού Νοσοκομείου «Χατζηκώστα», όπου έχουν κατασκευαστεί με δαπάνες του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και θα λειτουργήσουν το Ανατομείο και το Φυσιολογείο της Ιατρικής Σχολής, η Πρυτανεία φρόντισε να εφοδιάσει το Νοσοκομείο με τὰ αναγκαία σχέδια και στοιχεία για την παραγγελία επίπλων, σκευών και επιστημονικών οργάνων για τη λειτουργία των δύο εργαστηρίων.

ΣΤ' ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Εκδόσεις

Το Πανεπιστήμιο εξέδωσε την Υπηρεσιακή Έπετηρίδα 1976-77

σὲ 1.000 ἀντίτυπα καὶ ἡ Φιλοσοφικὴ τὴν Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρίδα «ΔΩΔΩΝΗ», τόμος 6 (1977) ποὺ περιλαμβάνει τὶς μελέτες :

1. Ἀντ. Ι. Θαβώρη : Νικόλαος Π. Ἀνδριώτης (1906-1976). Νεκρολογία
2. G. Freris : Electre, l'incarnation d'une énigme.
3. W. Geoffrey Arnott : Ἡ διατήρηση τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν θεατῶν : μερικὰ τεχνάσματα τοῦ Εὐριπίδη.
4. Γλυκ. Πρωτοπαπᾶ - Μπουμπουλίδου : Γεώργιος Παράσχος.
5. Β. Παπαδιώτου - Μ. Τζουριάδου : Ψυχολογιστικὲς ικανότητες παιδιῶν μὲ ἀσύμμετρη ἐπίδοση στὰ μαθήματα.
6. Σπ. Κυριαζοπούλου : Ἡ κοινωνικὴ σημασία τῆς «Ποιητικῆς» τοῦ Ἀριστοτέλη.
7. Ζαχ. Τσιρπανλῆ : Ὑπομνήματα καὶ ἐκθέσεις τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια.
8. J. Th. Malakasses : The foreign policy of the Metaxas regime vis à vis London at the eve of the Greco - Italian war.
9. Ἀντ. Ι. Θαβώρη : Τὸ νεοελληνικὸ «κλαρί» καὶ ἡ ἀποβολὴ τοῦ δ' ἀνάμεσα σὲ φωνήεντα σὲ νεοελληνικὰ ἰδιώματα.
10. Σωτ. Ι. Δάκαρη : Τὸ κάστρο τῶν Ρωγῶν.
11. Η. Flashar - B. Andreae : Τὰ ὁμηρικὰ ἔπη καὶ οἱ νόμοι ποὺ διέπουν τὴ σύνθεση τῆς πρώτης ἐλληνικῆς ἀγγειογραφίας.
12. Κ. Μηνᾶ : Γλωσσικὰ Δωδεκανήσου.
13. Στ. Ι. Παπαδόπουλου : Ἕνα ἀνέκδοτο ὑπόμνημα τοῦ Νικολάου Σκούφου πρὸς τὸν Κυβερνήτη Ἰωάννη Καποδίστρια.
14. P. Karagiorgos : Shakespeare's presence in modern Greek literature.
15. Γ. Πλουμίδη : Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἡπείρου στὶς παραμονὲς τῆς ἀπελευθέρωσής του (1905 περ. 1912).
16. Κ. Μπάδα - Τσομώκου : Ἡ συμβολικὴ σημασία τῆς γενειάδας στὰ χρόνια τῆς τουρκοκρατίας.
17. Μηνᾶ Ἀλεξιάδη : Ἐθιμικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ πληστηριασμοί.
18. Γερ. Ζωγράφου : Συμβολὴ στὴν ἔρευνα τῶν «Τρωϊκῶν» τοῦ Ἰωάννη Τζέτζη (ὁ Μῦθος τοῦ Παλαμίδη στὶς ἀλληγορίες καὶ στὰ προομηρικὰ - σχετικὴ χρονολόγηση καὶ πηγές).
19. Δ. Λουκάτου : Γενικὲς ἀρχὲς στὴν παρουσία καὶ τὴν ἐξέλιξη τῶν λαογραφικῶν φαινομένων.
20. Δ. Σακαλῆ : Ἀνάττικα καὶ Ψευδαττικά ἀπὸ τὸν ἀττικιστὴ Μοίρη.
21. Ἑλ. Δεμίρογλου : L'apprentissage du réel à partir des deux essais d'André Malraux (La Tentation de l'Occident et d'une jeunesse européenne).
22. Τὰ Χρονικὰ τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1976-1977.

Ἡ Φ.Σ. τύπωσε, ὡς παράρτημα 7 τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδας, τῇ μελέτῃ τῆς Ἐπιμελήτριας δ. Κατερίνας Συνοδινού, *On the concept of Slavery in Euripides*, Ἰωάννινα 1977 (σελ. 135).

Ἐπίσης ἐκδόθηκαν οἱ λόγοι, ποὺ ἐκφωνήθηκαν στὴν αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Προπρυτάνεως δ. Χριστ. Δεδούση, «Ἐκθεσις πεπραγμένων Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1975 - 76», Ἰωάννινα 1976, τοῦ Πρύτανη κ. Σωτηρίου Ι. Δάκαρη, «Ἡ Κτηνοτροφία στὴν ἀρχαία Ἑπειρο. Σκέψεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἑπειρωτικοῦ Πανεπιστημίου», Ἰωάννινα 1976, τοῦ Κοσμήτορα τῆς Φ. Σχολῆς, κ. Φάνη Κακριδῆ, «Μορφὲς ἐφαρμοσμένου πατριωτισμοῦ», Ἰωάννινα 1977, μὲ πρόλογο τοῦ Πρύτανη κ. Σ. Δάκαρη.

Ἡ ὁμάδα τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου μας δημοσίευσε τὴ συλλογικὴ μελέτη, «Ἡ διδασκαλία τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἀπὸ μετάφραση», ἔκδοση Παπαζήση.

Τέλος τυπώθηκαν στὰ ἐξωτερικὰ τυπογραφεῖα καὶ στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Πανεπιστημίου φωτομηχανικὰ ἢ offset τὰ διδακτικὰ συγγράμματα μὲ τὶς πανεπιστημιακὲς παραδόσεις τῶν καθηγητῶν καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ διδακτικοῦ Προσωπικοῦ.

2. Ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις καὶ διαλέξεις

1. Πῆραν μέρος σὲ τοπικὰ ἢ διεθνῆ συνέδρια μὲ ἀνακοινώσεις ἀπὸ τὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή, οἱ καθηγητές,

κ. Σωτ. Δάκαρης, στὸ Δ' Κρητολογικὸ Συνέδριο Κρήτης

κ. Ε. Κακουλίδη, στὸ Γλωσσολογικὸ Συνέδριο τῆς Βενετίας

† Σπ. Κυριαζόπουλος, στὴ Δυτικὴ Γερμανία

κ. Μιχ. Μερακλῆς, στὴ 18ῃ Διεθνῇ ἐβδομάδα γιὰ τὰ Α.Ε.Ι.

κ. Στέφ. Παπαδόπουλος, στὸ Τεχνικὸ Συνέδριο Καβάλας

κ. Νικ. Παναγιωτάκης, στὸ ΙΕ Διεθνὲς Συνέδριο Βυζαντινῶν Σπουδῶν, Ἀθήνα

κ. Χρυσ. Πελεκίδης, στὸ Συνέδριο Φιλιππούπολης Βουλγαρίας

κ. Μαρ. Νυσταζοπούλου - Πελεκίδη, στὸ Συνέδριο Φιλιππούπολης Βουλγαρίας.

κ. Ζαχ. Τσιρπανλῆς, στὸ Συνέδριο τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολλεγίου στὴ Βενετία - Ρώμη

κ. Χρ. Φράγκος, ἔλαβε μέρος σὲ Σεμινάρια Ἐκπαιδευτικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ (ΚΕΜΕ) ποὺ ἔγιναν στὴν Ἀθήνα, Θεσ/νίκη καὶ Πάτρα.

κ. Εὐάγγ. Χρυσός, Στὸ Συνέδριο Ἱστορικῶν Σπουδῶν (Γερμανία),

στο Διεθνές Συνέδριο Ζωγραφικής στη Ρώμη, στο Διεθνές Συνέδριο στην Κωνσταντσα Ρουμανίας.

Ἀπὸ τὴ Φυσικομαθηματικὴ οἱ καθηγητὲς,
κ. Γ. Γούναρης, στὸ Διεθνές Συμπόσιο τοῦ Ἀμβούργου 1977,
κ. Γ. Ἀνδριτσόπουλος, στὸ Διεθνές Συνέδριο τοῦ Ηναρ τῆς Γιουγκοσλαβίας (30.5 - 3.6.1977),

οἱ καθηγητὲς κ.κ. Π. Μποζώνης, Π. Παπαϊωάννου, Β. Σταΐκος καὶ οἱ Ἐπιμελητὲς κ.κ. Χ. Μπαϊκούσης καὶ Ἰ. Σταυρουλάκης στὸ ΣΤ' Βαλκανικὸ Συνέδριο στὴ Βάρνα τῆς Βουλγαρίας (3.5.77).

Γιὰ τὴ μετάβαση τῶν Καθηγητῶν καὶ Ἐπιμελητῶν στὸ ἐξωτερικὸ τὸ Πανεπιστήμιον διέθεσε 84.461 δραχμές.

Στὰ Ἰωάννινα συνήλθε στίς 25 ὡς 26 Ἰουνίου 1977 ἡ 3η Σύνοδος τῶν Πρυτάνεων καὶ συζήτησε θέματα ποῦ ἀφοροῦν τὰ Α.Ε.Ι.

3. Προσκλήσεις ξένων ἐπιστημόνων

Προσκλήθηκαν γιὰ διαλέξεις, μαθήματα καὶ φροντιστήρια στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή :

ὁ ὁμ. καθηγητὴς κ. Δ. Λουκάτος, πρώην καθηγητὴς τῆς ἔδρας τῆς Λαογραφίας στὸ Πανεπιστήμιό μας (τέσσερα μαθήματα),

ἡ δρ. κ. Μάντω Οἰκονομίδη, Διευθύντρια τῆς Νομισματικῆς Συλλογῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν (μὲ θέμα «Γέννηση καὶ ἐξέλιξη τοῦ ἐλληνικοῦ νομίσματος») (τρεῖς διαλέξεις),

ὁ κ. Δημ. Χατζῆς, λογοτέχνης, Νεοελληνιστής, σειρά μαθημάτων,

ὁ κ. Ν. Σβορώνος, ὁμ. καθηγ. τοῦ Παν/μίου τῆς Σορβόνης,

ὁ κ. Nickau, καθηγητὴς τοῦ Παν/μίου τοῦ Göttingen Γερμανίας,

οἱ καθηγητὲς τοῦ Παν/μίου τοῦ Bochum κ.κ. E. Flashar καὶ B. Andreae,

ὁ κ. Rob. Hohlfelder, καθηγητὴς τοῦ Κρατικοῦ Παν/μίου τοῦ Colorado.

Στὴ Φυσικομαθηματικὴ Σχολή :

ὁ κ. Δημ. Σωτηρίου, διδάκτωρ τοῦ Παν/μίου τῆς Λωζάνης,

ὁ κ. Νικ. Ἀντωνίου, ἐπικουρικὸς καθηγητὴς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν,

ὁ κ. Δημ. Κουτροφιώτης, καθηγητὴς τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Βερολίνου,

ὁ κ. Κων/νος Κόκκινος, διδάκτωρ τοῦ Παν/μίου τοῦ Stanford,

ὁ κ. Γεώργ. Βουρδόπουλος, διδάκτωρ τοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν «Δημόκριτος»,

ὁ κ. I. B. Kirk, καθηγητὴς τοῦ Παν/μίου τοῦ Manchester,

ὁ κ. D. S. Evans, καθηγητὴς τοῦ Παν/μίου Longuboroyrn University of Technology,

ό κ. Δημ. Πάλλας, καθηγητής του Παν/μίου 'Αθηνών,

ό κ. Erik West, καθηγητής του Παν/μίου Concordia του Καναδά.

Γιά την πρόσκληση των όμιλητών τό Πανεπιστήμιο διέθεσε τό ποσόν των 114.400 δραχμών.

4. 'Εκπαιδευτικές έκδρομές

Κατά τό ακαδημαϊκό έτος 1976 - 77 πραγματοποιήθηκαν οί έξής εκπαιδευτικές μορφωτικές έκδρομές.

α. Φιλοσοφικής Σχολής

Διήμερη έκδρομή φοιτητών του Γ' και Δ' έτους στην Πάτρα (26.- 11.76 - 27.11.76) και τριήμερη των Δετών στα Τρίκαλα, Λάρισα, Βόλο (7.5.77 - 9.5.77), όπου παρακολούθησαν τή διδασκαλία στα εκεί Γυμνάσια. 'Ακολούθησε συζήτηση.

Τετραήμερη έκδρομή των Γετών και Δετών Κλασσικού στην 'Αθήνα, όπου επισκέφθηκαν τις αρχαιότητες και τά Μουσεία των 'Αθηνών (17.- 12 - 20.12.76).

'Ημερήσια έκδρομή Αετών στις Παλαιολιθικές θέσεις 'Ασπροχάλικο, Κικκινόπηλο και Καστρίτσα, των Γετών και Δετών φοιτητών του Κλασσικού και 'Ιστορικού Τμήματος στο Νεκρομαντείο και την Κασσώπη και των φοιτητών ΜΝΕΣ στη Νικόπολη.

Διήμερη έκδρομή των Δετών ΜΝΕΣ στην Καστοριά για την επίσκεψη των Βυζαντινών Μνημείων (19.3.77 - 20.3.77).

Τριήμερη έκδρομή των Γετών Κλασσικού στην 'Ηπειρο και Πελοπόννησο για την επίσκεψη αρχαίων θεάτρων (9.5.77 - 11.5.77)

Δωδεκαήμερη έκδρομή των Δετών φοιτητών στην Ούγγαρία, Αυστρία Γιουγκοσλαβία (5.7.77 - 16.7.77)

β. Φυσικομαθηματικής Σχολής

'Εκδρομή των Αετών του Φυσικού στο Κέντρο Πυρηνικών 'Ερευνών «Δημόκριτος».

Δωδεκαήμερη των Δετών του Μαθηματικού στην 'Αθήνα.

Δωδεκαήμερη των Δετών του Μαθηματικού στην Γιουγκοσλαβία, Αυστρία, 'Ιταλία (2.7.77 - 13.7.77).

Δωδεκαήμερη των Δετών Φυσικού στη Βουλγαρία, Ρουμανία, Ούγγαρία, Αυστρία, 'Αν. Γερμανία και Γιουγκοσλαβία (7.7.77 - 21.7.77).

Τέλος ομάδα φοιτητών επισκέφτηκε τά άκριτικά στρατιωτικά φυλάκια κατά την επέτειο τής 28ης 'Οκτωβρίου και πρόσφερε διάφορα δώρα στους φρουρούς των συνόρων.

5. Ύποτροφίες

Τὸ Πανεπιστήμιο χορήγησε ὑποτροφίες γιὰ ὅλο τὸ χρόνο στὶς Κύπριες φοιτήτριες δ. Κρυστάλα Παπαχριστοδοῦλου, Παρασκευὴ Ζήνωνος καὶ Βασιλικὴ Φραγκέσκου,	δρχ.	135.000
Στὶς Κύπριες φοιτήτριες Μαρία Οἰκονόμου γιὰ ὑποτροφία 4 μηνῶν καὶ τὴ Βασιλικὴ Ἰωάννου γιὰ ὑποτροφία 3 μηνῶν	δρχ.	37.350
Στὸν Βούλγαρο ἐπιστήμονα κ. Marin Jecsf γιὰ τὸ διάστημα 1.9.76 - 31.8.77	δρχ.	162.000
	Σύνολο δρχ.	334.350

6. Ἀθλητισμός

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καθιερωμένη γυμναστικὴ ἀσκηση στὸ Πανεπιστήμιο ἀσκήθηκε καὶ ὁ ἀθλητισμός, ὅσο ἐπέτρεπαν τὰ περιορισμένα μέσα ποὺ διαθέτει τὸ Πανεπιστήμιό μας. Ἀτυχῶς στὸν τομέα αὐτὸ δὲν ἔχει δοθεῖ ἡ ἀπαιτούμενη σημασία. Τὸ Πανεπιστήμιο διαθέτει ἓνα μόνο γυμναστή, τὸν κ. Κ. Τσάντα. Στὶς προσπάθειές του ὀφείλεται ἡ ἀσκηση ἀθλητικῶν ομάδων κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, πετόσφαιρας, (βόλεϊμπωλ), καλαθόσφαιρας, τέννις, σκοποβολῆς, κολύμβησης, Κωπηλασίας, σκάκι, πίνγκ-πόνγκ. Ἐπίσης συγκροτήθηκαν τρεῖς χορευτικὲς ομάδες, Ἡπειρωτικὴ, Κρητικὴ καὶ Ποντιακὴ.

Παρόλες τὶς ἐλλείψεις, κυρίως σὲ εἰδικὲς ἐγκαταστάσεις, οἱ ἀθλητικὲς ομάδες ἀντιπροσώπευσαν ἱκανοποιητικὰ τὸ Πανεπιστήμιο στὰ Πανελλήνια πρωταθλήματα τῶν ΑΕΙ. Ἡ ομάδα πίνγκ-πόνγκ στὴν Πάτρα, κέρδισε τὴν τετάρτη θέση μεταξὺ τῶν 12 Πανεπιστημιακῶν ομάδων, ἡ ομάδα σκοποβολῆς τὴν πρώτη θέση στὸ πρωτάθλημα Πατρῶν, τὴν δεύτερη καὶ τρίτη θέση στοὺς Πανελλήνιους Σκοπευτικοὺς ἀγῶνες στὴν Ἀθήνα. Στὸν ἀνώμαλο δρόμο, στὸ πανελλήνιο φοιτητικὸ πρωτάθλημα τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ποὺ ἔγινε ἐπίσης στὴν Ἀθήνα, τὸ Πανεπιστήμιο κέρδισε τὴν πρώτη θέση. Ὡστόσο, ὁ κλασσικὸς ἀθλητισμὸς εἶναι ἀνύπαρκτος στὸ Πανεπιστήμιό μας ἀπὸ ἔλλειψη ἐγκαταστάσεων καὶ εἰδικευμένου προσωπικοῦ.

Τὸ Ποντιακὸ χορευτικὸ συγκρότημα, ποὺ τὸ ἀποτελοῦν Πόντιοι φοιτητές, πῆρε μέρος μὲ ἐπιτυχία στὶς γιορτὲς «Ἡπειρωτικὰ '77» ποὺ ἔγιναν στὰ Γιάννινα τὸν περασμένο Αὐγουστο.

Ζ' ΔΩΡΕΕΣ

Ἡ κτηματικὴ περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου ἐνισχύθηκε φέτος μὲ δύο γενέες δωρεές, τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Ἰωάννου Νικολάου Γιαννῆ ποὺ στὴ διαθήκη του κληροδότησε στὸ Πανεπιστήμιο τὸ 1/16 (δηλ. 4.500 μ2) τοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου οἰκοπέδου του ποὺ βρίσκεται στὴ θέση «Ἀμπελόκηποι» Ἰωαννίνων καὶ τῆς Κας Ἀνθούλας χήρας Ἰωάννου Μαυριᾶ, ποὺ κληροδότησε στὸ Πανεπιστήμιο ἓνα διαμέρισμα, ποὺ βρίσκεται στὴ Θεσ/νίκη, στὴν ὁδὸ Ἀγίας Σοφίας 54.

Για την ενίσχυση τῆς Πανεπιστημιακῆς Βιβλιοθήκης διέθεσαν :
 Ἡ Ἑπειρωτικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν μιὰ σειρά ἐκδόσεων ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, πού προέρχονται ἀπὸ δωρεές Ἑπειρωτῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδά,

ἡ Κὰ Εὐδοξία Καπᾶ 5.000 δρχ.

ὁ Κος καὶ ἡ Κὰ Σπύρου Πρωτοσύγκελλου 10.000 δραχμές στὴ μνήμη τοῦ παιδιοῦ τους Παναγιώτη, φοιτητῇ τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος τοῦ Παν/μίου μας,
 ὁ κ. Β. Μάργαρης 130 τόμους βιβλίων γιὰ τὸ Νεοελληνικὸ Σπουδαστήριον,
 ἡ γλύπτρια Κὰ Ἀγλαΐα Παπᾶ τὴ βιβλιοθήκη τῆς ἀδελφῆς της Κατίνας Παπᾶ,
 ὁ κ. Ἀλκ. Σταματιάδης 29 τόμους τοῦ Φιλολογικοῦ περιοδικοῦ «Πλάτων».

Η' ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ - ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

Ἡ Σύγκλητος πραγματοποιοῖσε κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος 1976/77, 39 συνεδρίες, στὶς ὁποῖες ἔλαβε ἀποφάσεις, σχετικὲς μὲ τὴ λειτουργία καὶ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ὑπόβαλε στὸ ΥΠΕΘ σχέδια Π. Δ/των γιὰ ἔγκριση:

Γιὰ τὴν πρόσληψη τεχνικοῦ Προσωπικοῦ μὲ σύμβαση ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ἰδρυση μιᾶς ὀργανικῆς θέσης διδασκάλου τῆς Ἱταλικῆς γλώσσας στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή.

Ἰδρυση Βιολογικοῦ Τμήματος στὴ Φυσικομαθηματικὴ Σχολή.

Ἰδρυση μιᾶς θέσης διδασκάλου Σχεδιογραφίας στὴ Φυσικομαθηματικὴ Σχολή.

Ἰδρυση καὶ λειτουργία Πανεπιστημιακῆς Φοιτητικῆς Λέσχης.

Ἰδρυση Γεωλογικοῦ Τμήματος στὴ Φυσικομαθηματικὴ Σχολή.

Ἐκχώρηση στὸ Ἐθνικὸ Ἰδρυμα «Βασιλεὺς Παῦλος» 25 στρεμμάτων οἰκοπέδου γιὰ τὴν ἰδρυση καὶ λειτουργία τῆς Β' Φοιτητικῆς Ἑστίας στὴ Δουρὺτη.

Ἀτυχῶς δὲν κορποφόρησε ἡ προσπάθειά μας νὰ ἱδρῦσουμε Στατιστικὴ Ὑπηρεσία πού θὰ ἀποτελέσει τὸν δείκτη τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου. Κύρια αἰτία ἦταν ἡ ἔλλειψη ἡλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῇ καὶ εἰδικευμένου προσωπικοῦ. Εὐχόμαι νὰ πραγματοποιηθεῖ στὸ προσεχὲς μέλλον.

Ἡ Σύγκλητος ἀποφάσισε ἐπίσης νὰ ζητήσει ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο νὰ πληρωθοῦν 15 θέσεις διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ 2 θέσεις καθαριστριῶν μὲ σύμβαση ἰδιωτικοῦ Δικαίου, μιὰ θέση βιβλιοθηκαρίου καὶ μιὰ θέση γραμματέως Σπουδαστηρίου.

Μὲ τὴ βοήθεια συναδέλφων τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καθιερώσαμε τὴ δημοτικὴ γλώσσα στὴν ὑπηρεσιακὴ ἀλληλογραφία τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἔγινε ὁ ἀναγκαῖος μεταγλωττισμὸς στὰ τυποποιημένα ἔντυπα, σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπουργικῆς ἐγκυκλίου.

Ἡ πολιτικὴ τῆς Πρυτανείας καὶ τῆς Συγκλήτου ἀπέβλεπε στὴ συνεν-

νόηση και στη συνεργασία όλων των φορέων του Πανεπιστημίου, Καθηγητών, 'Επιστημονικού Διδακτικού Προσωπικού, Διοικητικού και φοιτητών. 'Ως προς το σημείο αυτό νομίζω ότι τα αποτελέσματα ήταν θετικά. Το χάσμα που δημιουργήθηκε στα ελληνικά Πανεπιστήμια ή δικτατορία, δεν μπορώ να πω ότι γεφυρώθηκε έντελως. Έγιναν όμως τα πρώτα βήματα και θα πρέπει οι προσπάθειες να συνεχιστούν από όλες τις πλευρές. Το παράδειγμα πρέπει να το δώσουμε πρώτοι εμείς οι Διδάσκαλοι, Πανεπιστημιακοί Καθηγητές και 'Επιστημονικό Διδακτικό Προσωπικό. Χρήσιμη και αποδοτική ήταν η παρουσία στις Συνεδριάσεις της Συγκλήτου εκπροσώπων του Ε.Δ.Π. και των φοιτητών, αν και χωρίς ψήφο, και πολλά ζητήματα βρήκαν τη σωστή λύση τους. Θα πρέπει να γίνουν πολλές προσπάθειες ακόμη, για να φτάσουμε στην επιθυμητή συνεργασία, χωρίς την οποία το έργο μας δεν θα μπορέσει να τελεσφορήσει.

Θ' ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δεν υπάρχει προγραμματισμός για την ανάπτυξη του Πανεπιστημίου. Τα ελληνικά Πανεπιστήμια στην ανάπτυξή τους ακολούθησαν τον εμπειρικό τρόπο, σύμφωνα με τις ανάγκες που προκύπτουν. 'Ο τρόπος αυτός μπορεί να είναι όρθος, αλλά ένας προγραμματισμός για την ανάπτυξη της 'Ανώτατης Παιδείας, που να βασίζεται σε αντικειμενικές εκτιμήσεις και να υποβοηθεί τη γενικότερη κυβερνητική πολιτική, θα είχε ασφαλώς πολύ καλύτερα αποτελέσματα. 'Η ίδρυση ενός Πανεπιστημίου δεν είναι μόνο δική του υπόθεση ή του τόπου που βρίσκεται, αλλά σχετίζεται και με τη γενικότερη πολιτική του Κράτους.

Την ανάπτυξη του 'Ηπειρωτικού Πανεπιστημίου επιβάλλουν πολλοί λόγοι. Καλύπτει ολόκληρο τον Βορειοδυτικό χώρο βόρεια του Κορινθιακού, ένα χώρο γεωγραφικά αποκομμένο από τον ανατολικό κορμό. 'Υπάρχει ή υποδομή, ο διοικητικός μηχανισμός που μπορεί, χωρίς πολλές πρόσθετες δαπάνες, να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις περισσότερων Σχολών, και το σπουδαιότερο υπάρχει η παράδοση των Γραμμάτων, το πνευματικό εκείνο κλίμα που βοήθησε να λειτουργήσει εφέτος ή νεοσύστατη 'Ιατρική Σχολή (νοσοκομεία, Καμπέριο 'Ιδρυμα).

'Αν εξαιρέσουμε τα δύο Πανεπιστήμια και τα δύο Πολυτεχνεία των 'Αθηνών και Θεσσαλονίκης, όλα τα άλλα 'Ανώτατα 'Ιδρύματα μόλις συγκροτούν ένα ή δύο ακόμη Πανεπιστήμια. Συνολικά λοιπόν το δυναμικό των Πανεπιστημίων της χώρας μπορεί να υπολογισθεί σε 5 ή 6 Α.Ε.Ι., που σε σχέση με τον πληθυσμό (8.768.641, απογραφή 1971) αναλογεί το καθένα σε 1.500.000 - 1.750.000 κατοίκους. 'Η αναλογία αυτή είναι ύψηλη, διπλάσια σε σύγκριση με τα αγγλικά πανεπιστήμια (1 : 750.000). Στη Γαλλία, με πληθυσμό 57.000.000 και πλήρη Πανεπιστήμια 67, αναλογούν 850.000 κάτοι-

κοι κατὰ Πανεπιστήμιο. Δὲν εἶναι διαφορετικὴ ἡ κατάστασις στὰ Πανεπιστήμια τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν καὶ στὰ Βαλκάνια. Στὴ Γαλλία μετὰ τὸ 1968 ἐφαρμόστηκε τὸ σύστημα κατάρτισης ἐνὸς μεγάλου Πανεπιστημίου σὲ πολλὰς μικρότερες πανεπιστημιακὰς μονάδες, ὅπως τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Σορβόνης ποὺ ἀναπτύχθηκε στὴν τελευταία δεκαετία σὲ 16 πλήρη Πανεπιστήμια.

Τὴν ἀδυναμία τῶν ἐλληνικῶν Α.Ε.Ι. νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴ ζήτηση, ἀλλὰ καὶ στὶς ἀνάγκες σὲ ἐπιστημονικὸ δυναμικὸ ἀποδείχνει ἡ ὁμαδικὴ ἔξοδος κάθε χρόνου ὑποψήφιων φοιτητῶν ποὺ δὲν εἶχαν τὴν τύχη νὰ ἐξασφαλίσουν μιὰ θέσιν σὲ ἐλληνικὸ Πανεπιστήμιο. Ἡ ἀνάπτυξη τῶν περιφερειακῶν Πανεπιστημίων, ποὺ θὰ ἀνακουφίσουν τὰ ὑπερκορεσμένα Πανεπιστήμια καὶ Πολυτεχνεῖα τῆς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκης, θὰ τονώσει τὴν περιφέρεια ποὺ ἔχει ἐγκαταλειφθεῖ καὶ, μακροπρόθεσμα, θὰ συντελέσει στὴ βελτίωσιν τῆς Ἀνώτατης Παιδείας.

Στὴν ὁμιλία μου (28.11.76) τὴν ἡμέρα ποὺ ἀνελάμβανα ἐπίσημα τὰ πρυτανικὰ καθήκοντα εἶχα διατυπώσει μερικὰς σκέψεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἑπειρωτικοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρότεινα τὴν ἱδρύσιν στὴν πρώτη φάσιν μιᾶς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς καὶ μιᾶς παραγωγικῆς, ἐνὸς ἐνισχυμένου Τμήματος Ζωοτεχνίας, ποὺ θὰμποροῦσε νὰ ἐνταχθεῖ στὴν Κτηνιατρικὴ ἢ τὴ Δασογεωπονικὴ Σχολή. Ἡ ἀποψη αὕτη, τὴν ὁποία εἶχα στηρίξει κυρίως σὲ ἱστορικοὺς λόγους, βρῆκε μεγάλη ἀπόχρησιν. Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Κτηνοτροφίας τοποθετεῖ τὴν Ἑπειρὸν στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ κτηνοτροφικοῦ ἐκβιομηχανισμοῦ.

Μιὰ ἄλλη ἀκόμη Σχολή, ποὺ μπορεῖ νὰ εὐδοκιμήσῃ στὴν Ἑπειρὸν, εἶναι τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Ἡ μόνη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ποὺ λειτουργεῖ στὴν Ἀθῆνα καὶ ποὺ δέχεται κάθε χρόνο 50 σπουδαστές, ἐνῶ οἱ ὑποψήφιοι ἀνέρχονται σὲ 800, δὲν ἐπαρκεῖ. Ἡ λειτουργία μιᾶς δεύτερης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν στὰ Ἰωάννινα συνδυάζεται θαυμάσια μὲ τὴν Ἀρχιτεκτονικὴ Σχολή καὶ βρίσκεται μέσα στὴν Ἑπειρωτικὴ παράδοσιν, στὸ κατάλληλον κλίμα τῆς. Σὲ πολλὰς ἑκατοντάδες ἀριθμοῦνται οἱ ἐκκλησιᾶς τῆς τουρκοκρατίας στὴν Ἑπειρὸν, ποὺ εἶναι ἱστορημένες ἀπὸ Ἑπειρωτὰς ζωγράφους. Εἶναι γνωστὰ τὰ ἐργαστήρια ζωγράφων καὶ ἀγιογράφων ποὺ λειτουργοῦσαν στὸ Λινοτόπι τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, στὸ Καπέσοβο τοῦ Ζαγοριοῦ, στοὺς Χιονιάδες τῆς Κόνιτσας καὶ στὸ Φορτόσι στὰ Κατσανοχώρια, γιὰ νὰ μὴ ἀναφερθῶ στὰ τόσα χωριά, μὲ τὴν παραδοσιακὴ ἀρχιτεκτονικὴ, τὴ μικροτεχνία, τὴν ξυλογλυπτικὴν, τὴ μεταλλοτεχνία καὶ τὴν ὑφαντουργία.

Καὶ ἡ παράδοσιν στὴ μεγάλη Τέχνη συνεχίζεται ὡς σήμερον μὲ τὸν Ἰωάννη Δούκα (1841-1916), ἕνα ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους ζωγράφους στὸ Παρίσι, τὸν Περικλὴ Πανταζή (1849-1884), ποὺ ἔζησε στὴν Ὀλλανδία καὶ θεωρεῖται ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἱμπρεσιονιστὰς τῆς χώρας, καὶ τὸν

ζωγράφο Πάνο Ἀραβαντινό, ἐπαναστάτη στὴ σύγχρονη σκηνογραφικὴ τέχνη, καὶ τοὺς Ἡπειρώτες καθηγητὲς ποὺ δίδαξαν καὶ διδάσκουν στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν.

Μιά λοιπὸν Πολυτεχνικὴ Σχολὴ ποὺ θὰ συμπεριλάβει βαθμιαῖα καὶ ἄλλες Σχολές ποὺ θὰ ὑποβοηθήσουν στὴν κατασκευὴ τοῦ νέου Πανεπιστημίου, μιὰ Κτηνιατρικὴ Σχολὴ μὲ ἔμφαση στὴ ζωοτεχνία, μιὰ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν εἶναι ἓνα πρῶτο περίγραμμα ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει τὴ βάση μελέτης γιὰ τὸν καταρτισμὸ ἑνὸς ἀναπτυξιακοῦ προγράμματος τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Πανεπιστημίου. Εἶναι αὐτονόητο ὅτι παράλληλα θὰ ἀναπτυχθοῦν οἱ δύο ὑπάρχουσες Σχολές καὶ θὰ ἰδρυθεῖ τὸ Τμῆμα ξένων Γλωσσῶν.

Αὐτὸ ἦταν τὸ ἔργο σὲ γενικὲς γραμμὲς ποὺ συντελέστηκε στὸ Πανεπιστήμιο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θητείας μου ὡς Πρύτανη, ποὺ διάρκεσε γιὰ τοὺς λόγους ποὺ ἀνέφερα στὴν ἀρχὴ 14 μῆνες.

Τὸ ἔργο ὡς Πρύτανη εἶναι δύσκολο καὶ ὑπεύθυνο καὶ τὸ ἔκαναν δυσχερέστερο ἡ ἀπουσία τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα, ποὺ εἶναι ἀρμόδιος γιὰ τὴ διεκπεραίωση τῶν διοικητικῶν υποθέσεων, καὶ ἡ στέρηση ἀπὸ τίς ἀρχὲς Φεβρουαρίου τῆς πολύτιμης συνεργασίας τοῦ Ἀντιπρύτανη Σοφοκλῆ Καραβέλα. Ἦταν ὁ φωτισμένος καὶ ἀκούραστος δάσκαλος, ὁ σοφὸς καθηγητὴς, ὁ εὐγενικὸς καὶ σεμνὸς συνάδελφος, ὁ πολύτιμος συνεργάτης ποὺ οἱ γινῶμες του στὴ Σύγκλητο καὶ στὰ διάφορα συμβούλια εἶχαν βαρύτητα.

Πρὶν τελειώσω τὸν ἀπολογισμὸ ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω θερμὰ ὅλους τοὺς συναδέλφους ποὺ μὲ τίμησαν μὲ τὴν ψῆφο τους καὶ μὲ ἀνέδειξαν Πρύτανη τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πατρίδας μου, ὕστερα τὴ Σύγκλητο, μὲ τὴν ὁποία ἡ συνεργασία μας ἦταν ἀρμονικὴ καὶ ἀποδοτικὴ, τοὺς συναδέλφους ἔπειτα ποὺ μὲ περιέβαλαν μὲ τὴν ἐμπιστοσύνη τους καὶ ἐπωμίσθησαν πρόθυμα τὰ πρόσθετα καθήκοντα ὡς μέλη σὲ διάφορα συμβούλια καὶ ἐπιτροπές, τὸ διοικητικὸ προσωπικὸ μὲ τὸ ὁποῖο ἡ συνεργασία ἦταν ἐγκάρδια καὶ τέλος τὸ Ἐπιστημονικὸ Διδακτικὸ Προσωπικὸ, ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐπιστημονικὰ διδακτικὰ καὶ ὑπηρεσιακὰ καθήκοντα ἐκπρόσωποί του μετεῖχαν ἐνεργά, μαζὶ μὲ ἐκπροσώπους τῶν φοιτητῶν, στίς συνεδρίες τῆς Συγκλήτου. Ἡ συμμετοχὴ γιὰ πρώτη φορὰ ἐφέτος τῶν δύο αὐτῶν παραγόντων στὰ συλλογικὰ ὄργανα τοῦ Πανεπιστημίου ἀποδείχτηκε θετικὴ καὶ χρήσιμη. Δὲν εἶναι δίκαιο νὰ παίρνονται ἀποφάσεις ἐρήμην τοῦ Ε.Δ.Π. καὶ τῶν φοιτητῶν γιὰ ζητήματα ποὺ συνδέονται ἄμεσα ἢ ἔμμεσα μὲ τοὺς φοιτητὲς καὶ τίς σπουδές τους καὶ ἐλπίζουμε νὰ ἀναγνωρισθεῖ καὶ νὰ θεσμοθετηθεῖ ἡ συμμετοχὴ τῶν δύο τούτων φορέων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ ἐκφράσω τίς εὐχαριστίες σὲ ὅλα τὰ ἐξωπανεπιστημιακὰ μέλη, τὸν Ἐπιθεωρητὴ Δημοσίων ἔργων κ. Ἀθαν. Ἀρτουμά, μέλος τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου, τὸν κ. Κωνστ. Κραβαρίτη, Ἐπίτροπο τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν κ. Γεώργιο Στεργίου,

διευθυντή τοῦ ὑπ/τος τῆς Τράπεζας Ἑλλάδος, μέλη τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, τὸν νομικὸ σύμβουλο κ. Γ. Ντίνο καὶ τὸ Ὑγειονομικὸ προσωπικὸ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὡς Πρύτανης τοῦ Παν/μίου ἐκφράζω ἐπίσης τὶς βαθύτατες εὐχαριστίες τῆς Συγκλήτου στὸν τότε Ὑπουργὸ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ σήμερα Ὑπουργὸ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ κ. Γ. Ράλλη, στὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ ἱδρυση τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς στὰ Ἰωάννινα, ὅπως καὶ στὴν τότε ὑφυπουργὸ κυρία Λίνα Κουτήφαρη. Εὐχαριστῶ τέλος θερμὰ τὸν Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητο γιὰ ὅσα ἐπραξε ὑπὲρ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, τὸν Νομάρχη κ. Νικ. Χανὸ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖο ἔδειξε, τὸν Δήμαρχο Ἰωαννίνων κ. Κ. Μπέγκα, τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο καὶ τὴν Πόλη γιὰ τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὸ Πανεπιστήμιο καὶ τὴ συμπαράστασή τους στὴν ἱδρυση τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς.

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Κλείνοντας τὴ σημερινὴ ὁμιλία μου θὰ ἤθελα νὰ σᾶς παρουσιάσω τὴ θέση καὶ τὴν περίπου ἀρχιτεκτονικὴ μορφή τῶν δύο Σχολῶν, τῆς Φιλοσοφικῆς καὶ τῆς Φυσικομαθηματικῆς, πού θὰ χτιστοῦν στὴν περιοχὴ τῆς Δουροῦτης, μὲ τὴν κεντρικὴ Διοίκηση, τὴ Βιβλιοθήκη, τὶς φοιτητικὲς κατοικίες, τὸ χῶρο πού προορίζεται γιὰ τὶς μελλοντικὲς Σχολές (εἰκ. 1) καὶ νὰ ἀναφερθῶ μὲ συντομία στὴν παλαιότερη ἱστορία τῆς περιοχῆς.

Σήμερα σώζονται ἐκεῖ ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, μιὰ τρίκλιτη βασιλικὴ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ τύπου τῆς Τουρκοκρατίας καὶ ἓνα ἐρειπωμένο οἰκοδόμημα τῆς Μονῆς. Ὁ ναὸς χτίστηκε τὸ 1860 στὴ θέση ἀρχαιότερου ναοῦ καὶ ἱστορήθηκε τὸν ἴδιο χρόνο. Τὸ οἰκοδόμημα, πού ἐρειπώθηκε τὰ τελευταῖα χρόνια, χτίστηκε τὸ 1846. Εἶναι διώροφο μὲ τρεῖς πτέρυγες σὲ σχῆμα Πεῖ, μὲ λίθινες τοξοστοιχίες στὶς τρεῖς πλευρὲς τοῦ ἰσογείου, πίσω ἀπὸ τὶς ὁποῖες βρίσκονται οἱ βοηθητικοὶ χῶροι. Μιὰ λίθινη κλίμακα ὀδηγεῖ στὸν ἄνω ὄροφο ὅπου βρίσκονται τὰ κελλιά τῆς Μονῆς (εἰκ. 2). Τὸ Πανεπιστήμιο ἀποφάσισε νὰ ἀποκαταστήσει τὸ μνημεῖο αὐτὸ καὶ νὰ τὸ διαρρυθμίσει σὲ ξενώνα πανεπιστημιακὸ (εἰκ. 3).

Οἱ στερεωτικὲς ἐργασίες ἀρχισαν μὲ τὴν ἐποπτεία καὶ τὴν πολύτιμη βοήθεια τῆς Ἐφορείας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων Ἡπείρου, στὴν ὁποία ἐκφράζω καὶ ἀπὸ ἐδῶ τὶς θερμὲς μου εὐχαριστίες. Οἱ ἐργασίες θὰ συνεχιστοῦν ὡς τὴν πλήρη ἀποκατάσταση τοῦ κτηρίου, πού εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ μνημειακὰ καὶ ἀντιπροσωπευτικὰ τῆς Ἡπειρωτικῆς ἀστικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τὴν ἐπισκευὴ τοῦ ναοῦ καὶ τὸν καθαρισμὸ τῶν τοιχογραφιῶν πού ἔχουν σκεπαστεῖ μὲ ἀσβέστη.

Ἀλλὰ ἡ ἱστορία τῆς περιοχῆς δὲν σταματᾷ ἐδῶ. Τὸ 1965 στὴ χαράδρα πού βρίσκεται βόρεια τῆς Μονῆς ἀποκαλύφθηκαν προϊστορικὸς τάφος

καὶ λείψανα ἄλλων, μὲ ἀγγεῖα ποὺ χρονολογοῦνται στοὺς ὑστεροελλαδικούς χρόνους (140-130 π.χ. αἰ.). Λίγο ἀνατολικότερα, κατὰ τὴν ἐκτέλεση ἐργασιῶν γιὰ τὴ διευθέτηση τοῦ χειμάρρου, ἤρθαν στὸ φῶς μερικὰ κτίσματα ἀπὸ ξηρολιθιὰ τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνα καὶ λίγο πρὶν κάτω ἢ Ἐφορεία Κλασσικῶν Ἀρχαιοτήτων Ἡπείρου ἀνέσκαψε ἓνα νεκροταφεῖο τοῦ ἀρχαίου οἰκισμοῦ μὲ 53 κιβωτιόσχημους τάφους, ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸν 7ο ὡς τὸν 4ο π.Χ. αἰῶνα, μὲ ἐνδιαφέροντα εὐρήματα : ἓνα κορινθιακὸ κράνος μὲ ἀριστη διατήρηση τοῦ 6ου π.Χ. αἰ., μιὰ χάλκινη χυτὴ προτομὴ γρύπα, ἐξάρτημα λέβητος, ὅπως οἱ λέβητες τῆς Δωδώνης, τοῦ β' μισοῦ τοῦ 7ου π.Χ. αἰ., μιὰ χρυσὴ περόνη ποὺ ἀπολήγει σὲ κεφάλι λιονταριοῦ, ἓνα ἀσημένιο βραχιόλι σπειροειδὲς ποὺ τὰ δύο του ἄκρα καταλήγουν σὲ κεφάλι φιδιοῦ.

Στὴν περιοχὴ φαίνεται ὅτι κατοικοῦσε ἓνα θеспρωτικὸ φύλο, οἱ Ταλαῖᾶνες, ποὺ ὕστερα ὑπὲρχθησαν στοὺς Μολοσσούς, ὅπως προκύπτει ἔμμεσα ἀπὸ μιὰ ἐπιτύμβια λίθινη στήλη τῶν ἀρχῶν τοῦ 2ου π.Χ. αἰῶνα μὲ τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ANTIOXOS MENEΦΥΛΟΥ, ποὺ βρέθηκε τὸ 1965 κάτω ἀπὸ τὸ γειτονικὸ χωριὸ Νεοχωρόπουλο.

Τὸ 1967 ἡ ἐπιμελήτρια Ἀρχ/των κ. Ι. Βοκοτοπούλου ἀνέσκαψε λίγο βορειότερα 24 τάφους τοῦ 13ου - 14ου αἰῶνα μ.Χ., κοντὰ στὸ Νεοχωρόπουλο. Τὰ κτερίσματα τῶν τάφων, κυρίως τὰ χοντροειδῆ χειροποίητα ἀγγεῖα, δείχνουν ὅτι πρόκειται πιθανότατα γιὰ κάποια ἐγκατάσταση Σλάβων στοὺς ταραχμένους ὑστεροβυζαντινούς χρόνους, μὲ πρωτόγονο ποιμενικὸ πολιτισμὸ, στοὺς ὁποίους πιθανὸν ὀφείλονται καὶ τὰ σλαβονικὰ τοπωνύμια τῆς περιοχῆς.

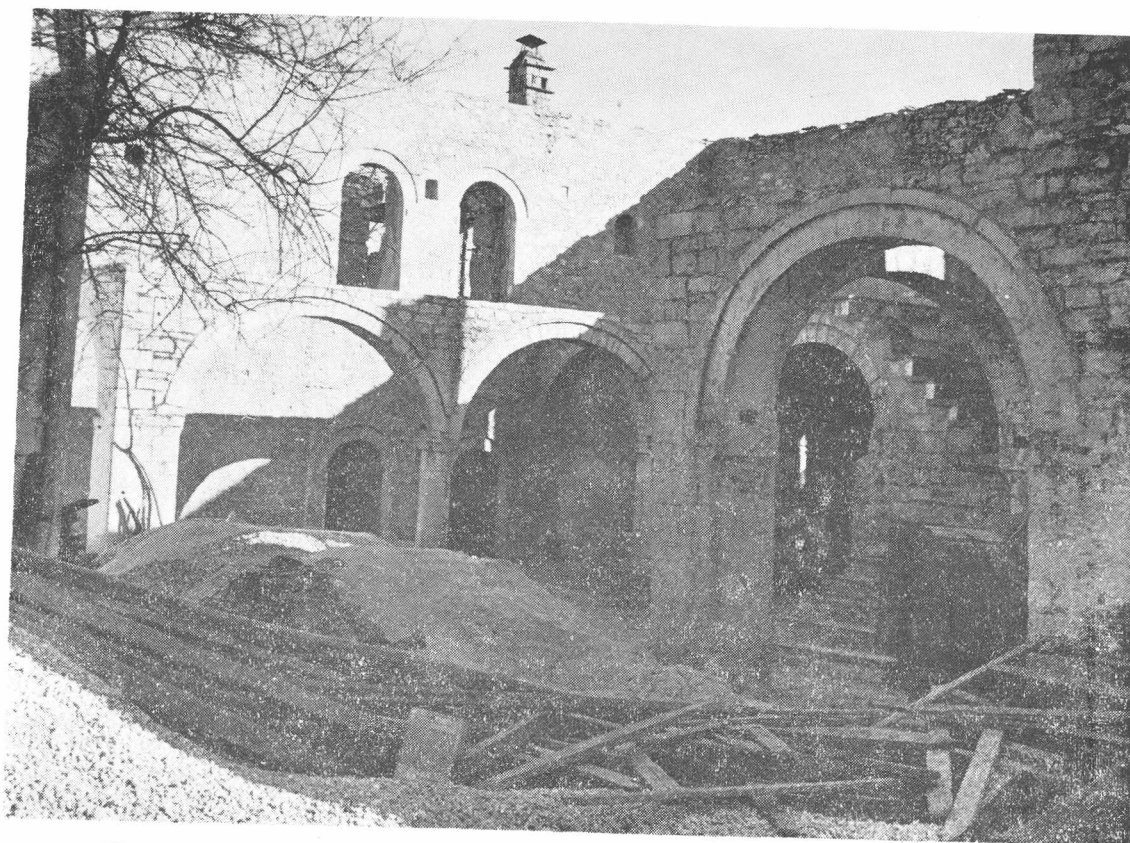
Παρουσιάζει λοιπὸν ἡ περιοχὴ τοῦ νέου Πανεπιστημίου παλιότατη καὶ συνεχὴ ἱστορία, ἀπὸ τὴ 2η χιλιετηρίδα π.Χ. τουλάχιστον ὡς σήμερα, καὶ ἀξιόλογο ἀρχαιολογικὸ ἐνδιαφέρον, ποὺ μπορεῖ νὰ ἀπασχολήσει μελλοντικὰ τὴν πανεπιστημιακὴ ἔρευνα. Ἱστορικὰ ἀποδείχνεται ὅτι ὁ χώρος ἦταν κατάλληλος γιὰ οἰκιστικὴ ἐγκατάσταση. Οἱ Σελλοὶ καὶ οἱ Πελεῖδες Περιστερὲς τῆς Δωδώνης, στὸ ἀρχαιότερο μαντεῖο τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅπου μέλλει νὰ ἰδρυθεῖ τὸ Ἡπειρωτικὸ Πανεπιστήμιο, ἄς εἶναι αἵσιοι οἰωνοὶ γιὰ τὴν εὐδωσὴ τοῦ μεγάλου ἔργου.

Καὶ τώρα παρακαλῶ τὸν ἀγαπητὸ συνάδελφο κ. Γεώργιο Τζιβανίδη, τὸν Πρύτανη τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος 1977 - 78, νὰ ἀνέβει στὸ βῆμα γιὰ νὰ ἀναλάβει τὰ διάσημα τοῦ Πρύτανη καὶ νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν κατὰ Νόμο Πρυτανικὸ λόγο καὶ νὰ τοῦ εὐχηθῶ «Καλὴ ἐπιτυχία» στὸ βαρὺ ἔργο ποὺ ἔχει ἐπωμισθεῖ.

Είχ. 2. Τὸ κεντρικὸ κτῆριον τῆς Μονῆς Δουρούτης πρὶν ἀπὸ τῆ στερέωσι.

Εικ. 3. Ἡ βόρεια πτέρυγα τοῦ κτηρίου τῆς Μ. Δουρούτης μετὰ ἀπὸ τῆ στερέωση.